

Talepapir til samråd om L 170 den 7. juni 2012

Samrådsspørgsmål

Samrådsspørgsmål A

Ministeren bedes oplyse, om der noget andet sted i skattelovgivningen eller anden lovgivning eksisterer et lignende hæftelsesansvar, som lovforslaget lægger op til.

Samrådsspørgsmål B

Hvorledes mener ministeren, at hæftelsesansvaret skal udøves – hvis en borger har betalt en regning kontant på f. eks. 20.000 kr. – hvordan vil hæftelsesbeløbets størrelse i forskellige situationer (afhængig af virksomhedens skatteforhold) blive opgjort, hvor stor en hæftelse vil borgeren maksimalt kunne komme til at betale, og hvor lang tid vil der kunne gå inden borgeren bliver mødt med et konkret hæftelseskrav?

Indledning

Jeg vil tillade mig at indlede med at minde om, at baggrunden for, at regeringen har fremsat forslaget rettet mod sort arbejde, er, at regeringen prioriterer kampen mod skatte- og afgiftsunddragelser højt.

Sort arbejde fører til, at betydelige midler unddrages fra fællesskabet. Det bidrager til en uretfærdig fordeling, hvor de som unddrager sig betaling af skatter og afgifter, vælter byrderne over på loyale og lovlydige skatteydere. Jeg har også forstået, at der er bred enighed om, at dette ikke er acceptabelt.

Sådan som det er i dag, er det stort set risikofrit for en borger at købe sort, også selvom det er køberen af sort arbejde, der får en stor del af den privat økonomiske gevinst ved skatteunddragelsen.

Formål med lovforslag

Sort arbejde kendetegnes ved, at der typisk ikke udstedes regning, og at den leverede ydelse betales med kontanter, så der ikke efterlades spor, der efterfølgende kan bidrage til afsløringen af, at der er udført sort arbejde. Dette er bekvemt for både køber og sælger.

Det er lige præcis det, som regeringen med lovforslaget vil ændre på.

Det foreslås, at borgere ved køb af sort arbejde kommer til at hæfte for den skat og moms, som leverandøren har unddraget i skat og moms. Det gælder dog kun, når købesummen overstiger 10.000 kr., og køberen ikke har betalt digitalt. Den private køber vil således altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt, fx via et pengeinstitut.

Kravet om digital betaling skaber et kontrolspor, men ville ikke have stor effekt, hvis der ikke er nogen konsekvenser forbundet med fortsat kontant afregning. Det er begrundelsen for, at regeringen foreslår, at køber kommer til at hæfte solidarisk for den skat og moms, som sælger unddrager sig for at betale.

Med lovforslaget sættes der fokus på at øge borgernes bevidsthed om brugen af kontanter og køb af sort arbejde. Købers rolle bliver at bidrage til, at handlen foregår ”hvidt”, ved at betale digitalt.

Tilsvarende er gennemført i Norge

Kravet om digital betaling af ydelser over 10.000 kr. og den medfølgende hæftelse er et nyt initiativ – bl.a. inspireret af en tilsvarende ordning, der allerede er gennemført i Norge – til bekæmpelse af sort arbejde.

Med forslaget gøres køberen interesseret at modtage en regning, og med kravet om digital betaling (eller indberetning til SKAT, hvis der betales kontant) skabes der dokumentation og muligt bevis for, at betalingen har fundet sted. Og det centrale er, at køberen udtræder af hæftelsen, når beløbet betales digitalt eller der foretages indberetning om købet til SKAT.

Besvarelse af spørgsmål A

Jeg er blevet spurgt, om der er noget andet sted i skattelovgivningen eller anden lovgivning eksisterer et lignende hæftelsesansvar, som lovforslaget lægger op til.

I mine svar på spørgsmål fra Skatteudvalget i forbindelse med lovforslagets behandling har jeg allerede oplyst, at der på skatteministeriets område opereres med solidarisk hæftelse f.eks. i kildeskatteloven, når der f.eks. ikke indeholdt kildeskat (A-skat) og arbejdsmarkedsbidrag (AM-bidrag) efter arbejdsmarkedsbidragsloven.

Eksempel på hæftelse

Et konkret eksempel på en sådan hæftelse er, at hvis en lønmodtager har fået udbetalt sort løn - uden at arbejdsgiveren har indeholdt A-skat og AM-bidrag, så hæfter lønmodtageren og arbejdsgiveren solidarisk for det beløb, der skulle have været indeholdt af arbejdsgiveren.

Som jeg har givet udtryk for her og i mine svar på spørgsmål fra Skatteudvalget, så er hæftelsesforslaget et vigtigt element i lovforslaget, der skal understøtte kravet om digital betaling, og som der er behov for at få sat i værk her og nu.

Det må altid vurderes konkret, om en hæftelsesbestemmelse er hensigtsmæssig – og bestemmelsen må i givet fald udformes, så den passer til formålet. Kravet om digital betaling kombineret med den foreslåede hæftelse er, som jeg har nævnt, et nyt element, der skal anvendes til den stærkt påkrævede bekæmpelse af det sorte arbejde, men hæftelsesmuligheden er som nævnt ikke fuldstændig fremmed på skatteministeriets område.

*Besvarelse af spørgsmål
B*

Jeg er blevet spurgt om, hvorledes hæftelsesansvaret skal udøves – hvis en borger har betalt en regning kontant på f.eks. 20.000 kr. - hvordan vil hæftelsesbeløbets størrelse i forskellige situationer (afhængig af virksomhedens skatteforhold) blive opgjort, hvor stor en hæftelse vil borgeren maksimalt kunne komme til at betale, og hvor lang tid vil der kunne gå inden borgeren bliver mødt med et konkret hæftelseskrav?

Jeg kan oplyse, at hæftelsen kun vil blive gjort gældende, hvis beløbet overstiger 10.000 kr., som ikke er betalt digitalt eller indberettet til SKAT, og leverandøren har undladt at bogføre beløbet i sit regnskab og således ikke angivet beløbet til SKAT.

*Hæftelsen svarer til den
unddragne skat m.v.*

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger og mine svar til Skatteudvalget i forbindelse med lovforslagets behandling, vil hæftelseskravet over for borgeren nøjagtigt svare til beløb, der bliver gjort gældende over for leverandøren af det pågældende vederlag. Konkret sker det ved en sædvanlig regulering af den selvangivne indkomst (ny årsopgørelse samt en momsefterangivelse). Købers ansvar begrænses således til den skat og moms, der skulle have været beregnet af det aktuelle vederlag – hverken mere eller mindre.

*Hæftelsen opgøres
konkret ved forhøjelse af
leverandøren*

I forhold til køber fastsættes vederlagets størrelse, beregningsgrundlag og hæftelse i en afgørelse, når der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for leverandøren. Da købers eventuelle hæftelse direkte er knyttet op på leverandørens angivelse af skat og moms, vil hæftelsen tidligst kunne fastslås, efter at fristerne for leverandørens indberetning af skat og moms er udløbet.

*Om beregning af
momshæftelsen*

Hvis vi forudsætter, at leverandøren ikke har opkrævet moms hos borgeren, og at leverandøren er registreringspligtig efter momsloven, så er vi som udgangspunkt i en situation, hvor momsen er ganske enkel at beregne. Det er 25 pct. af den samlede ydelse på 20.000 kr., svarende til 5.000 kr.

*Om beregning af
skattehæftelsen*

Konsekvensen af, at leverandøren ikke har selvangivet de 20.000 kr., vil som udgangspunkt medføre, at leverandørens indkomst vil blive forhøjet med dette beløb.

Selve beregningen af skattehæftelsen vil således bero på leverandørens skattemæssige forhold i øvrigt. Det betyder, at hæftelsen af skat kan være lige fra nul og op til marginalsattesatsen på ca. 56 pct.

Har leverandøren et skattemæssigt underskud, der kan rumme det udeholdte vederlag, kan der ikke gøres hæftelse gældende vedrørende skattedelen.

Er leverandørens indkomst derimod over topskattegrænsen vil hæftelsen kunne blive beregnet med marginalsattesatsen. Hvis denne er 56 pct. vil det svare til en skat på 11.200 kr.

*Maksimal hæftelses
størrelse*

Til spørgsmålet om den maksimale hæftelse af et unddraget beløb på 20.000 kr., kan jeg herefter oplyse, at en borger i den situation maksimalt vil kunne komme ud for at hæfte for i alt ca. 16.200 kr., (5.000 kr. i moms + 11.200 kr. i skat).

Men det er vigtigt for mig at understrege, at det er ganske enkelt at frigøre sig for denne hæftelsesrisiko ved blot at betale digitalt.

Tidspunkt for hvornår hæftelse kan gøres gældende

Til spørgsmålet om hvor lang tid, der vil kunne gå inden borgeren bliver mødt med et konkret hæftelseskrav, kan jeg oplyse, at hæftelsen først kan opgøres, når selvangivelsesfristen for leverandøren er udløbet.

Hæftelsen over for en borger vil således tidligst kunne opgøres, efter at disse frister er passeret.

Afslutning

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve, at lovforslaget skal virke præventivt og bidrage til at mindske det sorte arbejde. Med lovforslaget vil personer og virksomheder, der udfører eller køber sort arbejde eller driver lyssky byggeprojekter, lettere kunne afsløres.

Forslaget vil virke ad tre veje. For det første vil risikoen for hæftelse i sig selv have en vis afskrækkende effekt. For det andet vil en køber, der betaler kontant, ikke kunne hævde at have været i god tro. Og for det tredje kan selve hæftelsesrisikoen også have en vis effekt for købere, der måske gerne vil opnå en gevinst af andres ulovligheder, men som ikke selv ønsker at komme i klemme.

Jeg mener, at vi med dette forslag skaber mulighed for effektivt at nedbringe det sorte arbejde samtidig med, at det for den enkelte borger er meget enkelt at holde sig ude af en eventuel risiko. Borgeren kan således frigøre sig fra enhver hæftelsesrisiko ved at betale digitalt.